

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudců JUDr. Hany Kadaňové, Ph. D. a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce: X. X., nar. X., státní příslušnost Ukrajina
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z.s.
sídlem Poděbradská 173/5, Praha 9

žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve vrácení žádosti žalobce o dočasnou ochranu ze dne 27. 6. 2025 jako nepřijatelné

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 8. 7. 2025 domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícího ve vrácení žádosti o dočasnou ochranu z důvodu dle ust. § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

federace, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 65/2022 Sb.“), kdy žádost podal dne 27. 6. 2025. Žalobce požaduje, aby soud určil, že vrácení žádosti bylo nezákonné, a aby žalovanému zakázal pokračovat v porušování práv žalobce a přikázal mu obnovit stav před vrácením žádosti.

2. Ke skutkovému stavu žalobce shrnuje, že je občanem Ukrajiny, od 14. 1. do 13. 4. 2022 byl držitelem krátkodobého víza za účelem zaměstnání, Ukrajinu opustil před vypuknutím války dne 15. 1. 2022, tedy před 24. 2. 2022, který je Prováděcím rozhodnutím Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022 (dále jen „prováděcí rozhodnutí“) určen jako den počátku ruské invaze na Ukrajinu a den rozhodující pro nárok na dočasnou ochranu. Žalobce následně v ČR získal dočasnou ochranu, která mu byla udělena s platností od 5. 4. 2022 do 31. 3. 2023. Žalobce se registroval k jejímu prodloužení. Dne 28. 3. 2023 však odcestoval na Ukrajinu, kvůli pohřbu své manželky, která zemřela dne 26. 3. 2023. Na Ukrajině pak setrval do 26. 6. 2023, kdy přes Polsko odletěl do USA, kde získal status dočasně tolerované osoby, tzv. „Paroled“ s platností do 24. 6. 2025. Následně odcestoval do ČR, kde znovu požádal o dočasnou ochranu, a to dne 27. 6. 2025.
3. Žalobce s odkazem na judikaturu správních soudů uvádí, že výluka soudního přezkumu zakotvená v ust. § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. je v rozporu s právem EU, žaloba je tudíž přípustná.
4. Dále žalobce odkazuje na čl. 2 prováděcího rozhodnutí, které vymezuje vysídlené osoby, na něž se vztahuje dočasná ochrana, tak, že musí jít a) buď o ukrajinské státní příslušníky pobývající na Ukrajině před 24. 2. 2022; nebo b) o osoby bez státní příslušnosti a státní příslušníky třetích zemí jiných než Ukrajiny, kterým byla před 24. 2. 2022 poskytnuta mezinárodní ochrana nebo odpovídající vnitrostátní ochrana na Ukrajině, a nebo o rodinné příslušníky osob uvedených v písm. a) a b).
5. Žalobce si je vědom, že pod definici prováděcího rozhodnutí nespadá. Upozorňuje však na bod 14 odůvodnění prováděcího rozhodnutí, v němž Komise členské státy vybízí, aby zvážily rozšíření dočasné ochrany zejména na osoby, které z Ukrajiny uprchly krátce před 24. 2. 2022 v důsledku nárůstu napětí nebo které se těsně před tímto datem ocitly na území Unie nebo jiné třetí země (například na dovolené nebo z pracovních či rodinných důvodů) a v důsledku ozbrojeného konfliktu se na Ukrajinu nemohou vrátit. Důvodem je, že se tyto osoby v současné situaci v žádném případě nebudou moci vrátit na Ukrajinu, která je jejich zemí původu nebo útočištěm. Alternativou je poskytnout jim okamžitý přístup k azylovému řízení a jejich případy upřednostnit, jelikož tyto lidé potřebují okamžitou ochranu stejně jako Ukrajinci, kteří uprchli dne 24. února.
6. Žalobce opustil Ukrajinu před zahájením vojenské invaze, nicméně dočasná ochrana mu v dubnu 2022 byla bez problémů udělena. I v rámci principu právní jistoty by měl žalovaný k jeho nynější žádosti o dočasnou ochranu ze dne 27. 6. 2025 přistupovat stejně jako v roce 2022. Pro úplnost žalobce dodává, že od minulého udělení dočasné ochrany v ČR neměl udělenou dočasnou ochranu, vízum ani jiné pobytové oprávnění v jiném státě, ani o dočasnou ochranu, vízum či pobytové oprávnění v jiném státě nežádal (kromě již ukončeného „Paroled“ v USA).
7. Žalobce navíc v průběhu války na Ukrajinu opětovně vycestoval (kvůli pohřbu své manželky), a následně opět odjel kvůli válce, a proto se jedná o vysídlenou osobu ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí Rady. Žalobce tedy má za to, že by žalovaný měl jeho žádost posoudit a dočasnou ochranu mu podruhé udělit.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Má za to, že u žalobce nejsou splněny podmínky uvedené v § 3 zákona č. 65/2022 Sb., tedy, že není osobou, na kterou se vztahuje prováděcí rozhodnutí, a jeho žádost o dočasnou ochranu je nepřijatelná z důvodu uvedeného v § 5 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Žalobce sám do žádosti uvedl, že přede dnem 24. 2. 2022 pobýval na území České republiky, a nikoliv na Ukrajině. To navíc vyplývá i z cestovního pasu žalobce, v němž je vyznačeno krátkodobé (schengenské) vízum udělené žalobci českou republikou za účelem zaměstnání. A z otisků přechodových razítek je zřejmé, že žalobce tohoto krátkodobého víza využil k cestě na území států Schengenského prostoru již dne 15. 1. 2022 a od té doby Schengenský prostor neopustil.
9. Dle žalovaného žalobce není tzv. vysídlenou osobou, za kterou čl. 2 písm. c) směrnice Rady (ES) č. 2001/55/ES (dále též „směrnice o dočasné ochraně“) považuje státní občany třetích států nebo osoby bez státní příslušnosti, které musely opustit zemi původu nebo z ní byli evakuováni a nemohou se s ohledem na stávající situaci v zemi vrátit za bezpečných a trvalých podmínek. Zejména se jedná o osoby, které opustily území ozbrojených konfliktů nebo endemického násilí. Za osobu vysídlenou je možné považovat pouze tu osobu, která zemi původu opustila v důsledku situace, která v této zemi nastala, například v důsledku ozbrojeného konfliktu. Mezi situací v zemi původu a jejím opuštěním tedy musí existovat příčinná souvislost. Jedině tak může být pro účely směrnice o dočasné ochraně považována za osobu vysídlenou, která má nárok na poskytnutí dočasné ochrany. Na udělení dočasné ochrany podle směrnice o dočasné ochraně tak v zásadě nemají nárok ti občané Ukrajiny, kteří se před 24. 2. 2022 nacházeli mimo území Ukrajiny ať už z důvodu práce, studia, dovolené, rodinných či zdravotních důvodů apod. V případě žalobce tedy popsaná příčinná souvislost dána není, neboť ten opustil Ukrajinu nikoliv v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu, ale již dříve z jiných důvodů. Konkrétně 15. 1. 2022 na základě krátkodobého víza uděleného za účelem zaměstnání.
10. Žalovaný na podporu své argumentace citoval z dokumentu vypracovaného Komisí EU a nazvaného „Operační pokyny k provádění prováděcího rozhodnutí Rady 2022/382, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana“. Jde o sdělení Komise č. 2022/C 126 I/01. Dle něj na dočasnou ochranu podle směrnice o dočasné ochraně nebo na odpovídající ochranu podle vnitrostátního práva nemají nárok ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině, kteří byli vysídleni z Ukrajiny před 24. 2. 2022 nebo se před tímto datem nacházeli mimo Ukrajinu, například z důvodu práce, studia, dovolené, rodinných důvodů, kvůli zdravotním prohlídkám nebo z jiných důvodů.

Soudní přezkum

11. Městský soud v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal popsaný skutkový děj. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem souhlasili, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy v žalobcem i žalovaným doložených písemnostech, které byly oběma stranám předem známy, a nebylo navrženo provedení dalších důkazních prostředků.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

13. Úvodem soud uvádí, že žaloba v této věci je přípustná, jelikož Soudní dvůr EU ve věci *Krasiliva* dovodil, že čl. 47 Listiny základních práv EU vyžaduje, aby osoba žádající o dočasnou ochranu ve smyslu směrnice o dočasné ochraně měla přístup k účinné soudní ochraně. Ust. § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. je rozporný s čl. 47 Listiny základních práv EU, soud proto neaplikoval soudní výluky dle uvedeného ustanovení.
14. Žaloba není důvodná.
15. Mezi stranami není sporné, že žalobce opustil území Ukrajiny před 24. 2. 2022, konkrétně dne 15. 1. 2022, kdy odcestoval z Ukrajiny do České republiky poté, co mu dne 14. 1. 2022 bylo uděleno pracovní vízum, přičemž do České republiky dne 15. 1. 2025 skutečně přicestoval a setrval zde i po 24. 2. 2022, což není mezi účastníky řízení sporné a je to doloženo tím, že od 5. 4. 2022 do 31. 3. 2023 byla žalobci v České republice udělena dočasná ochrana.
16. Dočasná ochrana se podle § 3 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. uděluje cizincům, na které se povinně vztahuje prováděcí rozhodnutí.
17. Osoby, na něž se povinně vztahuje dočasná ochrana, vymezuje čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, podle něhož se toto rozhodnutí vztahuje na následující kategorie osob vysídlených z Ukrajiny dne 24. února 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil, jež v uvedený den začala:
- a) ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022;
 - b) osoby bez státní příslušnosti a státní příslušníci třetích zemí jiných než Ukrajiny, kterým byla před 24. únorem 2022 poskytnuta mezinárodní ochrana nebo odpovídající vnitrostátní ochrana na Ukrajině, a
 - c) rodinní příslušníci osob uvedených v písmenech a) a b).
18. Podle čl. 2 písm. c) bodu 1 směrnice 2001/55/ES (dále jen „směrnice o dočasné ochraně“) se „vysídlenými osobami“ rozumějí státní příslušníci třetí země nebo osoby bez státní příslušnosti, které musely opustit zemi či oblast původu nebo byly evakuovány, zejména na vyzvu mezinárodních organizací, a nemohou se s ohledem na stávající situaci v zemi vrátit za bezpečných a trvalých podmínek, a na které by se případně mohl vztahovat článek 1 oddíl A Ženevské úmluvy nebo jiné mezinárodní či vnitrostátní akty poskytujících mezinárodní ochranu, zejména osoby, které uprchly z oblastí ozbrojených konfliktů nebo endemického násilí.
19. Podle § 5 odst. 1 zákona č. 65/2022 Sb. žádost o udělení dočasné ochrany je nepřijatelná, jestliže
- a) není podána osobně,
 - b) je podána cizincem, který není uveden v § 3,
 - c) je podána cizincem, který o dočasnou nebo mezinárodní ochranu požádal v jiném členském státě Evropské unie,
 - d) je podána cizincem, kterému byla udělena dočasná nebo mezinárodní ochrana v jiném členském státě Evropské unie, nebo
 - e) je podána cizincem, který je občanem Evropské unie, státu, který je vázán mezinárodní smlouvou sjednanou s Evropskou unií, z níž mu vyplývá právo na volný pohyb rovnocenné takovému právu občanů Evropské unie, nebo státu, který je vázán Dohodou o Evropském hospodářském prostoru.

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

20. Žalovaný shledal žalobcovu žádost o dočasnou ochranu nepřijatelnou dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 65/2022 Sb., tj. s poukazem, že žalobce není osobou dle § 3 zákona č. 65/2022 Sb. ve spojení s čl. 2 odst. 1 písm. a) prováděcího rozhodnutí, jelikož před 24. 2. 2022 nebyl osobou pobývajícím na území Ukrajiny v důsledku existence víza opravňujícího k pobytu na území České republiky za účelem zaměstnání, přičemž žalobce skutečně vízum opravňující k pobytu na území České republiky v rozhodném období využil a na území Ukrajiny z důvodu využití víza průkazně nepobýval, a to již od 15. 1. 2022.
21. Městský soud v Praze má ve shodě s žalovaným za to, že skutkový stav, který žalobce žalovanému sám sdělil prostřednictvím formulářové žádosti, je dostačující pro přijetí závěru o tom, že žalobce není vysídlenou osobou, a není tudíž osobou ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) prováděcího rozhodnutí a § 3 zákona č. 65/2022 Sb.
22. Jak je uvedeno výše, personální rozsah dočasné ochrany vymezuje sama směrnice o dočasné ochraně. Ve smyslu čl. 2 písm. c) se vysídlenými osobami rozumí mj. státní příslušníci třetí země, kteří museli opustit zemi a nemohou se s ohledem na stávající situaci vrátit za bezpečných a trvalých podmínek, neboť jde o oblast ozbrojených konfliktů.
23. Časový rozsah je vymezen v prováděcím rozhodnutí. Čl. 2 odst. 1 písm. a) prováděcího rozhodnutí se týká situací, kdy osoba s ukrajinskou státní příslušností po dni 24. 2. 2022 opustila území Ukrajiny v důsledku situace, která v této zemi nastala a v důsledku jejího trvání se do ní nemůže bezpečně a na trvalo vrátit. To znamená, že taková osoba musela ke dni 24. 2. 2022 na Ukrajině pobývat.
24. Ust. § 5 odst. 1 písm. b) ve spojení s ust. § 3 zákona č. 65/2022 Sb. zapovídá dočasnou ochranu cizincům, na které se nevztahuje prováděcí rozhodnutí.
25. Žalobce podmínky pro získání dočasné ochrany (resp. přesněji oprávnění k pobytu plynoucího z dočasné ochrany – k tomu srov. body 30-34 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2025 č.j. 1 Azs 174/2024-42) nesplňuje. Žalobce ke dni 24. 2. 2022 pobýval mimo území Ukrajiny, tuto opustil již 15. 1. 2022 z důvodu využití víza za účelem zaměstnání, nikoli v důsledku ozbrojeného konfliktu na území Ukrajiny vyvolaného invází vojsk Ruské federace. Žalobce tedy netvrdil ani nedoložil příčinnou souvislost mezi opuštěním Ukrajiny a probíhajícím ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny; naopak, soud má za to, že zjištěný skutkový stav požadovanou příčinnou souvislost spolehlivě vyvrátil.
26. Dle názoru soudu je pro posouzení dané věci klíčové, že žalobce vízum za účelem zaměstnání v České republice nejen získal, ale skutečně jej využil (naplnil) a fakticky z Ukrajiny vycestoval a začal pracovat v jiné zemi. V takovém případě se na něj výše uvedené právní normy nevztahují. Uvedené nepřímo potvrzují též metodické dokumenty Evropské komise. Ty sice nepředstavují závazné prameny unijního práva, nicméně jako tzv. *soft law* mohou sloužit k jeho interpretaci (srov. rozsudek zdejšího soudu č.j. 11 A 80/2022-79, bod 67). V prvé řadě jde o Operační pokyny k provádění prováděcího rozhodnutí, které ve svém vyjádření k žalobě zmínil i žalovaný. Operační pokyny mezi osoby, které nemají nárok na dočasnou ochranu, zahrnují v případě ukrajinských státních příslušníků pouze ty, kteří byli vysídleni z Ukrajiny před 24. 2. 2022 nebo se před tímto datem nacházeli mimo Ukrajinu, například z důvodu práce, studia, dovolené, rodinných důvodů, kvůli zdravotním prohlídkám nebo z jiných důvodů. Právě takový je případ žalobce, který z Ukrajiny vycestoval za účelem zaměstnání.

27. Městský soud v Praze tedy shrnuje, že žalobce před 24. 2. 2022 nepobýval na území Ukrajiny, a nesplňuje proto podmínky dočasné ochrany.
28. K žalobním námitkám soud uvádí následující.
29. Žalobce upozorňuje na odůvodnění prováděcího rozhodnutí, v němž Komise členské státy vybízí, aby zvážily rozšíření dočasné ochrany zejména na osoby, které z Ukrajiny *uprchly krátce před 24. 2. 2022 v důsledku nárůstu napětí* nebo které se *těsně před tímto datem ocitly na území Unie nebo jiné třetí země* (například na dovolené nebo z pracovních či rodinných důvodů) a v důsledku ozbrojeného konfliktu se na Ukrajinu nemohou vrátit. Důvodem je, že se tyto osoby v současné situaci v žádném případě nebudou moci vrátit na Ukrajinu, která je jejich zemí původu nebo útočištěm.
30. Městský soud uvádí, že žalobcovu situaci pod uvedený text odůvodnění prováděcího rozhodnutí, který nemá závazný charakter, nelze podřadit. Žalobce *neuprchl z Ukrajiny krátce před 24. 2. 2022 v důsledku nárůstu napětí* (tj. již eskalujícího konfliktu vyvolaného Ruskou federací), neboť vycestoval z Ukrajiny z důvodu naplnění účelu získaného pracovního víza. Soud konstatuje, že důvod opuštění Ukrajiny žalobcem se neshoduje s důvodem, na nějž cílí komentovaný text. Žalobce se ani *neocitl těsně před 24. 2. 2022 na území Unie například z pracovních důvodů*, neboť vycestoval z Ukrajiny již ke dni 15. 1. 2022, tj. přibližně šest týdnů před rozhodným datem. Šest týdnů soud nepovažuje za dobu bezprostřední před vypuknutím válečného konfliktu. Soud tedy konstatuje, že skutková situace na straně žalobce je i v tomto bodu odlišná od situace obsažené v posuzovaném textu. Námitka proto nemá pro posouzení zákonnosti postupu žalovaného relevanci.
31. Žalobce namítá, že dočasná ochrana mu v dubnu 2022 byla bez problémů udělena, v rámci principu právní jistoty by měl žalovaný k jeho nynější žádosti přistoupit stejně jako v roce 2022.
32. K tomu městský soud uvádí, že mu nejsou známy konkrétní důvody zmíněného žalobcova případu, žalovaný je ve vyjádření k žalobě neozřejmil. Na druhou stranu jsou soudu z úřední činnosti známy případy, kdy žalovaný krátce po vypuknutí válečného konfliktu na Ukrajině dočasnou ochranu uděloval i těm občanům Ukrajiny, kteří nesplňovali všechny podmínky pro její udělení, například se dne 24. 2. 2022 nenacházeli fyzicky na území Ukrajiny; právě i s odkazem na výše uvedené doporučení Komise v odůvodnění prováděcího rozhodnutí (viz bod 29 rozsudku), k němuž žalovaný bezprostředně po vypuknutí konfliktu přihlížel, ač pro něj nebylo závazné.
33. Lze uvést, že postupoval-li žalovaný krátce po zahájení ozbrojeného konfliktu určitým způsobem, zatímco v průběhu času se jeho stanovisko ustálilo na jiném postupu, nemá uvedená rozpornost v postupu při posouzení žádosti pro později posuzovaný případ relevanci, pokud je takový později posuzovaný případ v souladu s dikcí zákona. A tak tomu ve věci žalobcovy žádosti je, jak bylo objasněno výše. Námitka proto není důvodná, neboť zásada legality zde má přednost před zásadou legitimního očekávání a právní jistoty.
34. Žalobce dále namítá, že v průběhu války na Ukrajinu opětovně vycestoval (kvůli pohřbu své manželky), a následně opět odjel kvůli válce, a proto je vysídlenou osobou ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího rozhodnutí.
35. K tomu soud nejprve rekapituluje zjištěný skutkový stav: Žalobce dne 28. 3. 2023 odcestoval z České republiky na Ukrajinu kvůli pohřbu manželky. Na Ukrajině setrval přibližně tři měsíce a poté odcestoval do USA, kde pobýval dva roky. Následně, těsně po vypršení statusu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

dočasně tolerované osoby v USA, odcestoval do České republiky, kde dne 27. 6. 2025 požádal o dočasnou ochranu.

36. Městský soud v Praze si je vědom, že účelem prováděcího rozhodnutí je poskytnout ochranu všem ukrajinským státním příslušníkům bez rozdílu, zda tyto osoby území Ukrajiny opustily v počátečním stadiu válečného konfliktu nebo kdykoli později v jeho průběhu, a zda tak učinily jednorázově či opakovaně. V souladu s účelem prováděcího rozhodnutí je ovšem třeba při posuzování okamžiku vysídlení posuzovat opuštění Ukrajiny časově bezprostředně předcházející podání žádosti.
37. S přihlédnutím k uvedenému má Městský soud v Praze za to, že předestřený skutkový stav odůvodňuje závěr, že se na žalobce prováděcí rozhodnutí nevztahuje. Žalobce totiž před podáním žádosti nebylo možné považovat za osobou vysídlenou z Ukrajiny. Žalobce sice v roce 2023 po dobu tří měsíců pobýval na Ukrajině, následně však pobýval přibližně dva roky v USA, a teprve poté odcestoval do České republiky. Z takto dlouhé doby pobytu v USA lze usuzovat, že se jednalo o dlouhodobý, stabilní pobyt (byť mu byl vstup do USA povolen v právním statusu „paroled“, což není formální pobytové oprávnění), kdy těžiště žalobcových zájmů bylo v USA. Žalobce tedy v USA žil, a nesplnil tak podmínku vysídlené osoby z Ukrajiny i přesto, že se o dva roky dříve po dobu tří měsíců zdržoval na Ukrajině. Právě splnění této podmínky je nezbytné pro aplikaci prováděcího nařízení na žalobce.

Závěr a náklady řízení

38. Jelikož tedy podmínky pro posouzení žalobce jako osoby, na niž se povinně vztahuje prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382, nebyly v případě žalobce splněny, soud shledal postup žalovaného, který žalobcovu žádost o dočasnou ochranu ze dne 27. 6. 2025 vrátil jako nepřijatelnou podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 65/2022 Sb., souladný se zákonem.
39. Z uvedených důvodů městský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 81 odst. 3 s. ř. s.
40. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.

symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X. X.